

ЛОГІСТИКА ТА ТРАНСПОРТ

Пашковська К.Г.

студент;

Луценко І.С.

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

МІСЦЕ ТА ЗАВДАННЯ СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЦУКРОВОЇ ГАЛУЗІ

Цукрова галузь є однією з найперспективніших галузей України. Для розвитку цукрової галузі України необхідно забезпечити вдосконалення технології вирощування цукрових буряків, модернізувати машинний парк, вдосконалити систему забезпечення господарств насінням, добривами, засобами хімічного захисту. Сьогодні весь розвинутий світ переходить від маркетингового підходу до ресурсного (ресурсний підхід – це таке інноваційне поєднання обмежених ресурсів підприємства, що надає йому конкурентні переваги на ринку), особливо це стає актуальним в умовах кризи. Логістика є одним з небагатьох інструментів який дозволяє в складних економічних умовах не витратити ресурси, а економити їх за рахунок оптимізації всіх потокових процесів.

Логістика може стати надійним помічником у вдосконаленні діяльності в цукровій галузі. Тому в Україні необхідно створити розгалужену логістичну систему, яка в нинішніх кризових умовах допоможе підприємствам швидше встановити нові господарські зв'язки. Таке утворення, як ніяке інше, спроможне швидко відновити виробничий процес, вирішити проблеми у господарських стосунках.

Логістична система цукрового заводу складається з взаємопов'язаних елементів які підпорядковуються єдиній цілі. Проте на кожному етапі руху матеріальних потоків логістична система має певні особливості, що дає змогу виділити

функціональні підсистеми логістики. Кожна з цих областей відіграє вагомий роль в цукровому виробництві.

Ефективність діяльності цукрового підприємства формується на стадії заготівлі сировини, а саме: обсяги заготівлі (чим більші обсяги, тим менші питомі пусконаладжувальні витрати), якість сировини (її цукристість, втрати сировини внаслідок пошкоджень, гниття, тощо), витрати на заготівлю (відстань заготівлі, спосіб заготівлі тощо).

З огляду на ці положення, управління логістичною системою повинно починатися з побудови ефективної системи постачання виробництва необхідною кількістю сировини, належної якості. На цьому етапі вивчаються і вибираються постачальники, укладаються договори і контролюється їх виконання, приймаються заходи у випадку порушення умов постачання.

Загалом в цукровій галузі закупівельна логістична система виконує такі завдання:

- 1) встановлення оптимальних термінів закупівлі сировини;
- 2) дотримання вимог виробництва відносно якості сировини;
- 3) забезпечення оптимальних витрат на закупівлю.

Схема закупівельної логістики до процесу виробництва має такий вигляд: отримання квоти, укладання договорів на постачання сировини, розробка власних джерел отримання сировини, приймання сировини і розміщення в кагати, доставка з власних кагатів безпосередньо на виробництво.

Сфера виробничої логістики тісно стикається зі сферами закупівель матеріалів та розподілу готової продукції. Однак основне коло завдань у цій області – управління матеріальними потоками в процесі здійснення саме виробництва.

Метою виробничої логістики в цукровій галузі є оптимізація потокових процесів підприємства. Виробничий процес забезпечується за допомогою внутрішніх логістичних систем.

Роль внутрішньовиробничих логістичних систем (ВЛС) для всього підприємства визначається такими факторами:

– ВЛС підприємств є джерелом матеріальних потоків і первинної інформації. Гнучкі виробничі модулі промислових підприємств є стартовим елементом логістичного ланцюга;

- ВЛС підприємства задають певний ритм всьому логістичному ланцюгу. Решта його елементів, у тому числі система постачання і збуту, транспортна система функціонують відповідно до ритму ВЛС;

- ВЛС у мініатюрі є системою, у рамках якої функціонують підсистеми постачання і збуту, промислового транспорту, виробничі ділянки підприємства. Моделювання процесів ВЛС дозволяє отримати цінну інформацію для дослідження закономірностей роботи всієї логістичної системи – про гнучкість, стійкість, надійність і т.д. [5, с. 167]

Одним із найважливіших завдань логістичних систем на підприємстві є організація зберігання запасів. Оскільки якість сировини безпосередньо впливає на якість виробленого цукру. Основною метою логістики при зберіганні є зменшити кількість втрат при зберіганні, та мінімізувати втрати цукристості буряку.

Збутова логістика в цукровій галузі тісно пов'язана з системою транспортної логістики.

Транспортну систему в цукровій галузі можна розподілити на зовнішню, безпосередньо пов'язану з перевезенням продукції до кінцевого споживача і внутрішню, пов'язану з заготівлею сировини і виробництвом.

Безпосередньо цукор перевозиться власним транспортом заводів до оптових посередників. Продукти вторинної переробки, жом і меляса, вивозяться власним транспортом покупців. При експорті цукру частка транспортних витрат в собівартості продукції, може сягати до 50%, що потребує значної уваги до вдосконалення системи транспортної логістики.

Щодо внутрішньої транспортної системи логістики на цукровому заводі, то вона залежить від особливостей діяльності підприємства. Так, якщо підприємство займається вирощенням сировини для виробництва цукру самостійно, то має місце наявність машинно-тракторного парку. Також не менш важливою є система транспорту яка забезпечує рух і перетворення матеріальних потоків безпосередньо на виробництві.

Забезпечення руху сировини від продавця до споживача, протягом його заготівлі і перетворення на кінцевий продукт, ефективне функціонування господарської системи шляхом встановлення необхідних зв'язків між окремими стадіями і учасниками логістичного процесу і управління рухом матеріальних потоків і є основним завданням логістики на підприємствах цукрової галузі. Логістику на сучасному етапі варто розглядати як ключовий елемент конкурентної ринкової стратегії підприємств цукрової галузі, як основну первинну діяльність із забезпечення конкурентних переваг.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» від 17.06.1999 № 758/99-ВР. Редакція від 09.12.2012 р.
2. Державний комітет статистики України: “Сільське господарство в Україні. Статистичний щорічник”, різні випуски.
3. Залманова М.Е. Закупочная и распределительная логистика: Учеб. пособие. – Саратов: Саратовский государственный технический университет, 2002 – 356 с.
4. Крикавський Є.М. Логістика підприємства. – Львів: Львівська політехніка, 2001 – 216 с.
5. Ларіна Р.Р. Логістика: Навчальний посібник. – Д.: ВІК, 2005. - 335 с.
6. Офіційний сайт Національної асоціації цукровиків України «Укрцукор» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://sugarua.com/>

Світлична С.О.

аспірант,

Українська державна академія залізничного транспорту

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ВАНТАЖОПОТОКІВ ПРИ ЗМІШАНИХ ПЕРЕВЕЗЕННЯХ

Ефективна реалізація транзитного потенціалу нашої держави, підвищення конкурентоспроможності усіх видів транспорту на міжнародному ринку транспортних послуг є в числі цілей та пріоритетів Транспортної стратегії України до 2020 року [1].

Невід’ємною складовою частиною міжнародної логістичної системи є водний транспорт, який займає до 80 % загального об’єму перевезень вантажів у світовій торгівлі. У нашій державі частка перевезень вантажів українським флотом від загального вантажопотоку незначна, а починаючи з 2008 року взагалі спостерігається різке зниження показників такого роду перевезень [2, 3].

Натомість, потужності морських торговельних портів (МТП) дозволяють переробляти більше 200 млн. т вантажів щорічно, що свідчить про значні експортно-імпортні та транзитні можливості морських перевезень в Україні. Переважну більш експорту морем складають сипучі та тарно-штучні вантажі, імпорт – це вантажі в